1912-13: ΟΤΑΝ Η ΕΛΛΑΣ ΗΤΟ ΗΝΩΜΕΝΗ

Ο ΕΛΛΗΝΟ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Αἱ Ἀθῆναι ἑορτάζουν διὰ τὴν σύναψιν τῆς συνθήκης εἰρήνης. Ἑλλὰς καὶ Τουρκία ἀποβλέπουν εἰς εἰρηνικὴν συνεργασίαν. Πανηγυρικὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς

302ον

Τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης, γνωσθὲν ἀνὰ τὴν πόλιν, ἐπλήρωσε τοὺς πάντας χαρᾶς. Αἱ ἐκδηλώσεις τῆς λαϊκῆς ἀγαλλιάσεως ὑπῆρξαν ζωηραὶ καὶ ποικίλαι.

Εἰς ἕνα κινηματογράφον διεβρηματίσθη χαρακτηριστικὴ σκηνή. Ἡ ταινιαῆτις ἐπροβάλλετο διὰ κόπης αἰφνιδίως πρὸς στιγμήν, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἀπετυπώθη διὰ μεγάλων γραμμάτων ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἡ εἴδησις ὅτι «ἡ Πύλη διέταξε τοὺς ἐντεῦθεν πληρεξουσίους της νὰ ὑπογράψουν τὴν εἰρήνην». Ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ ἐπηκολούθησαν. Ἡ ὀρχήστρα ἐπαιάνισε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ οἱ θεαταὶ ἀποκαλυφθέντες ἠγέρθησαν ὄρθιοι, ζητωκραυγάζοντες:

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

—Ζήτω ἡ Κυβέρνησις!

Μεταξὺ τῶν ἐγερθέντων ἦτο καὶ ὁ παριστάμενος εἰς τὸν κινηματογράφον Ἐσσὰτ πασσᾶς τῶν Ἰωαννίνων καὶ αἱ κυρίαι τῶν Τούρκων πληρεξουσίων, τὰς ὁποίας ὁ Ἐσσὰτ συνώδευε.

Περὶ τὴν 2αν καὶ 1)2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτέθησαν τέλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν αἱ ἐξ Ἱσπανικοῦ κηροῦ σφραγῖδες εἰς τὴν ὑπογραφεῖσαν συνθήκην τῆς εἰρήνης ἐπὶ κυανολεύκων καὶ ἐρυθρῶν ταινιῶν.

Ἐν ἐκ τῶν ἀντιγράφων παρέλαβεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας Γκαλὴπ βέης, τὸ δὲ ἕτερον ὁ Πανᾶς.

Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων καὶ τὴν ὑπογραφήν, ἐκτὸς τοῦ Πανᾶ, τοῦ Γκαλὴπ βέη καὶ τοῦ βοηθοῦ του γραμματέως, παρίστατο καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Βενιζέλος.

Τὸ ὑπογραφὲν κείμενον τῆς συνθήκης ἦτο αὐτὸ τὸ μονογραφηθέν.

Ἐκ τῶν ἀντιρρήσεων τῆς Πύλης ἐγένοντο δεκταὶ αἱ ἑξῆς δύο:

1. Ἐγένετο δεκτὸν ὅπως αἱ πρόσοδοι τῶν ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν βακουφίων, αἱ διατιθέμεναι εἰς ἔργα εὐποιΐας καὶ ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος κείμενα, τελοῦνὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῶν κατὰ τόπους Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, μέχρις οὗ ἐκποιηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐβκαφίου.

2. Ἡ Ἑλλὰς ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας ὡς πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους Θεσσαλονίκης — Μοναστηρίου Ἀνατολικοὺς καὶ ἑνωτικὸν Θεσσαλονίκης — Δεδεαγὰτς διὰ τὰ τμήματα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς νέας Ἑλληνικὰς κτήσεις. Αἱ μέλλουσαι νὰ προκύψουν διαφοραὶ παραπέμπονται εἰς τὴν οἰκονομικὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων.

Ἡ ἀντίρρησις περὶ ἀναλογικῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς βακουφικῆς δεκάτης ζημιουμένους μουτεβελῆδες τῶν νέων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ἀπερρίφθη.

Προτοῦ ὅμως ἀκόμη τεθοῦν αἱ ἐπὶ τοῦ ἱσπανικοῦ κηροῦ σφραγῖδες, ἀνηγγέλθη ἐπισήμως εἰς πάσας τὰς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας ἡ ὑπογραφὴ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης, συγχρόνως δὲ οἱ ξένοι δημοσιογράφοι ἀνήγγειλαν τὸ εὐχάριστον γεγονὸς διὰ μακρῶν τηλεγραφημάτων εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν Τύπον.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ὁ πρωθυπουργὸς Βενιζέλος καὶ ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Πανᾶς ἀντήλλαξαν θερμὴν χειραψίαν μετὰ τοῦ Γκαλὴπ βέη, ὅστις ἀπαντῶν εἰς τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ ἐτόνισεν ὅτι «πρέπει νὰ ριφθῇ εἰς τὴν λήθην τὸ παρελθὸν καὶ τὰ δύο κράτη, ἔχοντα πλέον κοινὰ συμφέροντα, νὰ συνδεθοῦν ἀρρήκτως».

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἐγίνετο ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ὥρα 10.15 ἑσπερινή. Φθάνει ὁ Βενιζέλος μὲ ὁλόκληρον τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ὥρα 10.30. Σαλπίσματα ἀγγέλλουν τὴν προσέγγισιν τῆς Βασιλικῆς συνοδείας.

Μέγας κυανοῦς τάπης εἶναι στρωμένος εἰς τοὺς διαδρόμους διὰ τὴν πορείαν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς αἰθούσης.

Τὰ θεωρεῖα εἶναι πλήρη κόσμου. Ὑπερτερεῖ τὸ ὡραῖον φῦλον. Καὶ τὰ ἀνδρικὰ θεωρεῖα ἔχουν καταληφθεῖ ἀπὸ γυναῖκες.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, περιστοιχούμενος ἀπὸ Συνοδικούς, τελεῖ ἁγιασμόν.

Μετ' ὀλίγον, ὁ ἀρχικλητὴρ ἀγγέλλει μὲ ἐπισημότητα:

—Κύριοι βουλευταί, οἱ Βασιλεῖς ἔρχονται!

Ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἐγείρεται. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξέρχεται εἰς προϋπάντησιν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Βασιλικὸς λόγος.

Η ΛΕΙΨΙΑ ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΑΙΓΛΗΝ ΤΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. «Ἡ μεγαλυτέρα ἔκθεσις τοῦ κόσμου καταναλωτικῶν ἀγαθῶν» δὲν λαμβάνει χώραν πλέον εἰς τὴν Λειψίαν. Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, δὲν ἐπανέκτησε ἡ Λειψία τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν εἶχε ἄλλοτε. Καταβάλλεται ἐν τούτοις προσπάθεια ὅπως δοθῇ εἰς τὴν πόλιν κάτι ἐκ τῆς παλαιᾶς της αἴγλης τοὐλάχιστον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκθέσεως. Ἡ αἴγλη αὐτὴ εἶναι ἐν τούτοις ἀπατηλὴ καὶ δὲν κρύβει τὴν πραγματικότητα. Οὐδὲ μία μεταβολὴ ἐσημειώθη ἐφέτος. Μόνον ποὺ ἐνῶ τὰ συνθήματα τῆς προπαγάνδας ἀνεφέροντο κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν νίκην τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἐφέτος διεφήμιζον τὸ εἰρηνικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν συνύπαρξιν ἡ ὁποία συνδέει τοὺς λαούς.

Τὰ νέα κτίρια ρυθμοῦ —Στάλιν ὡς καὶ τὰ κτίρια δυτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ πείσουν ὅτι ἔχει ἐπιτευχθῆ ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς πόλεως ταύτης. Εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, αἱ προθῆκαι τῶν καταστημάτων ἦσαν πλήρεις, τὸ πλῆθος ἐν τούτοις τὸ ὁποῖον ἀνέμενε, ἀπεδείκνυε ὅτι ἦτο μία ἀσυνήθης κατάστασις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν καὶ ἐπισκεπτῶν τῶν προερχομένων ἐκ Δυτικῆς Γερμανίας, ἐμειώθη σημαντικῶς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τείχους. Οἱ ἐναπομείναντες πελάται τῆς ἐκθέσεως τῆς Λειψίας, ὑφίστανται δημοσίαν κριτικήν. Εἰς τὴν Δύσιν περιφρονοῦνται, ἐνῶ εἶναι ἐξαιρετικῶς πολῖται διὰ τὴν ἀνατολικὴν προπαγάνδα. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ σύναψις ἐμπορικῶν συμφωνιῶν μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἀνατολικῆς ζώνης, εἶναι συχνὰ ἄνευ σημασίας. Εἶναι ἐν τούτοις οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν «κλεισμένων» ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος. Οὗτοι διατηροῦν τὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των Γερμανῶν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ζώνην, τοὺς δίδουν δὲ τὸ συναίσθημα ὅτι δὲν ἔχουν λησμονηθῆ. Ἡ ἔκθεσις τῆς Λειψίας ὑπῆρξεν ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτήν, μοναδικὴς εἰς τὸν κόσμον σημασίας.

Η "ΝΕΑ ΣΤΟΑ,,

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 1ον φύλλο τῆς μηνιαίας λογοτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως «Νέα Στοά» ποὺ ἐκδίδεται εἰς τὴν πόλιν μας καὶ γράφεται ἀπὸ νέους μὲ διευθυντὴν τὸν κ. Γεώργιον Παναγιώτου.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ἡ ἑλληνικὴ ἁλιεία

50.000 ψαράδες, 6.000 μηχανότρατες

ΚΑΙ 80.000 ΤΟΝΝΟΙ ΨΑΡΙΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἡ χώρα μας γεννήθηκε πλάϊ στὴ θάλασσα. Τὸ σωστότερο θὰ ἦταν νὰ λέγαμε πὼς γεννήθηκαν καὶ τὰ δυό μαζί. Ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ θάλασσα. Τὴν τραγούδησε ὁ λαός μας μὲ χίλιους δυό τρόπους. Τὴν γέμισε μύθους νεράϊδες, τέρατα, θεούς. Τὴν πόνεσε, τὴν καταράστηκε, κι' ἐκείνη τὸν γέμισε καϋμούς καὶ λαχτάρες. Πορεύτηκε πάνω της μὲ τριήρεις στὴν ἀρχαιότητα, μὲ σκοῦνες, μπρίκια, γαλέρες ὕστερα καὶ σήμερα μὲ ὑπερωκεάνεια, καΐκια, ψαροπούλες. Σήμερα. Ἡ ἐποχή μας ὅμως ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ μᾶς δώσῃ τήν..θαλασσινή πραγματικότητα μὲ ἀριθμούς. Ἂς ξεφυλλίσουμε μερικὰ ἀπὸ τίς δεκάδες ἔντυπα ποὺ ἔχει ἐκδώσει ἡ Ἐθνικὴ Στατιστική Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος.

10.000 περίπου ἁλιευτικὲς λέμβους, μᾶς λέει λοιπόν ἡ στατιστική, εἶχε ἡ Ἑλλάδα τὸ 1960 καὶ 6.000 περίπου μηχανοκίνητα σκάφη. Ἕνα πέλαγος ἀπὸ δίχτυα. Πάνω ἀπὸ 50.000 ἄτομα ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ἁλιεία στὴν χώρα μας. Ἕνα δάσος ἀπὸ χέρια. Τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη ἄς ποῦμε καλλίτερα, περνάει ἀπὸ πατέρα σὲ γυιό, ἀπό γυιό σ' ἐγγόνι. Καὶ τὰ ψάρια; Γεμίζουν ἀπλούστατα τὰ δίχτυα. 80.000 τόννοι ψάρια ἁλιεύθησαν τὸ 1958. Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾶ τὰ τελευταῖα χρόνια.

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία ὅμως μὲ τούς συγκριτικούς πίνακες μᾶς δίνει καλλίτερα τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος.

Τὸ 1938 οἱ Ἕλληνες ψαράδες ἔπιασαν 30.000 τόννους ψά-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΠΟΡΝΤΕΝ ΝΤΗΛ

Το φραγμα

("Ὑπόθεσις Ἀχελώου" στὴν Ἀμερική)

Τὸ ἀριστούργημα τῆς ἀμερικανικῆς φιλολογίας

23ον

—Νόμιζα πὼς δὲν θαρθῆς, εἶπε. Δὲν ἤμουνα βέβαιος ἂν ἄκουσες.

—Ἄκουσα. Κι' ὁ πατέρας ἄκουσε. Εἴμαστε καθισμένοι στὸ τραπέζι.

—Τί θὰ κάνουμε; εἶπε ὁ Κρῶφορντ πηγαίνοντας πιὸ κοντά της. Γιατὶ δὲν μοῦ εἶπες τίποτα πιὸ μπροστά;

—Μὰ οὔτε κι' ἐσὺ μοῦ εἶπες τίποτα.

Ἐκείνη γέλασε.

—Φοβόμουνα μήπως...

—Κι' ἐγὼ φοβόμουνα. Ἔπειτα ἕνα κορίτσι...

Γέλασαν ξενὰ κι' ἐκεῖνος τὴν ἔσφιξε δυνατώτερα.

Σὲ λίγο ἡ Ἄρλυς σὰν νὰ θυμήθηκε ξαφνικὰ κάτι τραβήχτηκε ἀπ' τὴν ἀγκαλιά του.

—Καὶ τώρα τί θὰ κάνουμε Κρῶφορντ; ρώτησε ἀνήσυχα.

Ἔμεινε νὰ τὴν παρατηρῇ ἐνῶ ἄναβε τσιγάρο. Ἡ σύντομη φλόγα φώτισε τὸ πρόσωπό της. Τὴν ἀγαποῦσε. Εἶχε γνωρίσει κάμποσες γυναῖκες στὴ ζωή του. Ὅμως ποτὲ δὲν εἶχε νοιώσει ὅπως τώρα. Κύτταξε πόσο γερὴ γυναίκα ἦταν. Θὰ τοῦ χάριζε πολλὰ καὶ γερὰ παιδιά.

Ὅλη τὴν ἡμέρα ποὺ ἦταν ἀπασχολημένος μὲ τὶς διάφορες δουλειὲς τοῦ γραφείου, δὲν εἶχε φύγει στιγμὴ ἀπ' τὸ μυαλό του. Καὶ τὸ βράδυ ἤξερε ὅτι θὰ πήγαινε νὰ τὴν συναντήση. Ἤξερε ἀκόμα πὼς κι' ἐκείνη θἄτρεχε σὲ προϋπάντησή του ὅταν θὰ τὸν ἄκουγε.

—Θὰ παντρευτοῦμε, εἶπε ἁπλᾶ. Παραξενεμένος κι' ὁ ἴδιος ἀπ' τὰ λόγια του.

—Τίποτ' ἄλλο δὲν μᾶς μένει Ἄρλυς.

—Δὲν μποροῦμε Κρῶφορντ, εἶπε, ἐκείνη λυπημένα. Τὸ ξέρεις ὅτι δὲν μποροῦμε.

—Τότε θά...

Κούνησε τὸ κεφάλι της.

—Ὄχι Κρῶφορντ. Ὄχι. Αὐτὸ μὴ μοῦ τὸ ζητᾶς.

—Εἶπες ὡστόσο πὼς μ' ἀγαπᾶς. Εἶπες...

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος του κι' ἀκούμπησε τὸ ζεστό της χέρι στὸ μάγουλό του.

—Ναί, εἶπε. Τὸ εἶπα μπροστὰ στὸν πατέρα μου περήφανη γι' αὐτό. Μὴ μὲ κάνης ὅμως νὰ ντρέπωμαι ποὺ τὸ εἶπα.

—Τάπε, μόνο ἕνα πρᾶγμα μᾶς ἀπομένει νὰ κάνουμε. Νὰ φύγης μαζί μου ἀπόψε. Περιμένοντας, τὰ πράγματα δὲν πρόκειται νὰ φτειάξουν. Μᾶλλον θὰ χειροτερέψουν.

Κούνησε τὸ κεφάλι της ἀρνητικά.

—Δὲν μπορῶ Κρῶφορντ. Ὁ Νὸξ ἔφυγε. Ὁ Τζὲς Τζὼν τὸ ἴδιο. Νὰ τὸν ἀφήσω κι' ἐγώ... Ἔχω ἀναλάβει καθήκοντα ὅπως ἄλλωστε κι' ἐκεῖνος. Πρέπει νὰ φροντίζω τὸ σπίτι. Νὰ μαγειρεύω.

—Μὰ εἶναι καὶ ἡ Χάττυ. Εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη. Τόση ἤσουνα καὶ σὺ ὅταν ἀνέλαβες.

—Ναὶ ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. Αὐτὴ εἶναι παιδί ἀκόμα. Δὲν θὰ ἤξερε τί νὰ κάνη.

Ἔμειναν γιὰ λίγο σιωπηλοί.

—Τί πρόκειται νὰ γίνη Κρῶφορντ; ἄρχισε πρώτη ἡ Ἄρλυς. Θά...

—Ναί, εἶπ' ἐκεῖνος τραχειά. Θὰ χάση τὸν Ὅρμο. Στὸ τέλος θὰ πάψη ν' ἀρνιέται. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος.

—Μὰ ἐσὺ εἶσαι ὁ μόνος...

Ὁ Κρῶφορντ δὲν μίλησε γιὰ μιὰ στιγμή.

—Ὄχι, εἶπε τέλος. Θὰ μποροῦσα νὰ ἀφήσω τὴ δουλειά μου. Ἄλλον θὰ ἔβαζαν στὴ θέση μου. Ἡ Ἑταιρία δὲν εἶναι ἕνας ἄντρας καὶ δυὸ κι' ἑκατό. Εἶναι σὰν στρατὸς ποὺ συνέχεια τροφοδοτεῖται μὲ καινούργιο ὑλικό, ἐννοεῖται ἔμψυχο. Ἕνας στρατὸς ποὺ ὡστόσο δὲν καταστρέφει ἀλλὰ ἀνοικοδομεῖ. Δὲν θέλω νὰ παραιτηθῶ Ἄρλυς. Θέλω νὰ κάνω κι' ἐγὼ τὸ μέρος μου γιατὶ ξέρω πὼς εἶναι κάτι μεγάλο. Βέβαια ποῦ καὶ ποῦ γίνονται ἀδικίες. Ὅμως ποιὸς νομίζει πὼς εἶναι ὁ Μάθιου Ντάμπαρ γιὰ νὰ γίνουν τὰ πράγματα διαφορετικὰ μ' αὐτόν; Πολλοὶ φεύγουν ἀπ' τὸν τόπο τους. Ἄλλοι εἶναι εὐχαριστημένοι ποὺ παίρνουν τὰ λεφτά. Ἄλλοι δὲν τὸ θέλουν. Βλέπουν ὅμως πὼς εἶναι ἀνάγκη κι' ὑποχωροῦν. Αὐτὸς ποιὸς εἶναι ποὺ γυρεύει ν' ἀλλάξη τὸν κόσμο;

ΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ποῦ φωνίζεις τὰ βιβλία σου καὶ τὰ σχολικά σου εἴδη Κώστα;

—Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ καταστήματα ΧΑΡ. καὶ ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑ, Αἰόλου 68, Ἀθῆναι καὶ Ἑρμοῦ 14, Πάτραι. Βρίσκω ὅ,τι θελήσω σὲ ἐκλεκτὲς ποιότητες καὶ χαμηλὲς τιμές.

ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ πιὸ μοντέρνο περιοδικὸ προσαρμοσμένο στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου ἀναγνώστη

Τὰ ὡραιότερα ἀναγνώσματα, νουβέλες, διηγήματα
Σελίδες ἀφιερωμένες στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο, θέατρο, τέχνες
Ἐγκυκλοπαιδικὰ θέματα
Σελίδες μόδας, νοικοκυριοῦ

•••

Ἐκτύπωσις καλλιτεχνικὴ
Τετραχρωμίες Φῶτο-ὄφσετ

ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ πιὸ τέλειο περιοδικὸ ποικίλης ὕλης, πραγματικὸ στολίδι κάθε Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας

124 ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΡΧ. 5

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
Η Α' ΚΛΗΡΩΣΙΣ

•••

ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΤΑΚΗ ΓΚΙΚΑ

ΠΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ

•••

ΔΩΡΟΝ	ΔΡΧ.	5.000.000
ΠΡΩΤΟΣ ΛΑΧΝΟΣ	»	2.000.000
ΔΕΥΤΕΡΟΣ »	»	1.000.000

ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ
Σχολικὲς Τσάντες
Σχολικὰ Βιβλία
ΤΟΥΛΑΣ - ΜΑΥΡΑΚΟΣ
ΕΡΜΟΥ 45

ΕΠΙΠΛΟΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ὀυφᾶ
Ἀναξαγόρου 2-Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 200. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.
«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἐναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28.

Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου
Τηλεφ. 23-96

Βιβλία γιὰ ὅλα τὰ σχολεῖα.
Ὅλα τὰ σχολικὰ εἴδη.
Τετράδια.
Τσάντες.
Ὄργανα τεχνικῶν σχολῶν.
Στυλό.
Γραφικὴ ὕλη.
Διάφορα ἔντυπα.
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ

Πλήρης λογιστικὴ καὶ οἰκονομικὴ μόρφωσις
Χορήγησις ΠΤΥΧΙΟΥ παρὰ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἰσχύος Δημοσίου τίτλου. Φοίτησις 10μηνος.
Πληροφορίαι, ὑποβολὴ δικαιολογητικῶν καὶ ἐγγραφαὶ Κορίνθου 221, τηλ. 42—39.

....Κτίζουν τὰ ὄνειρά τους

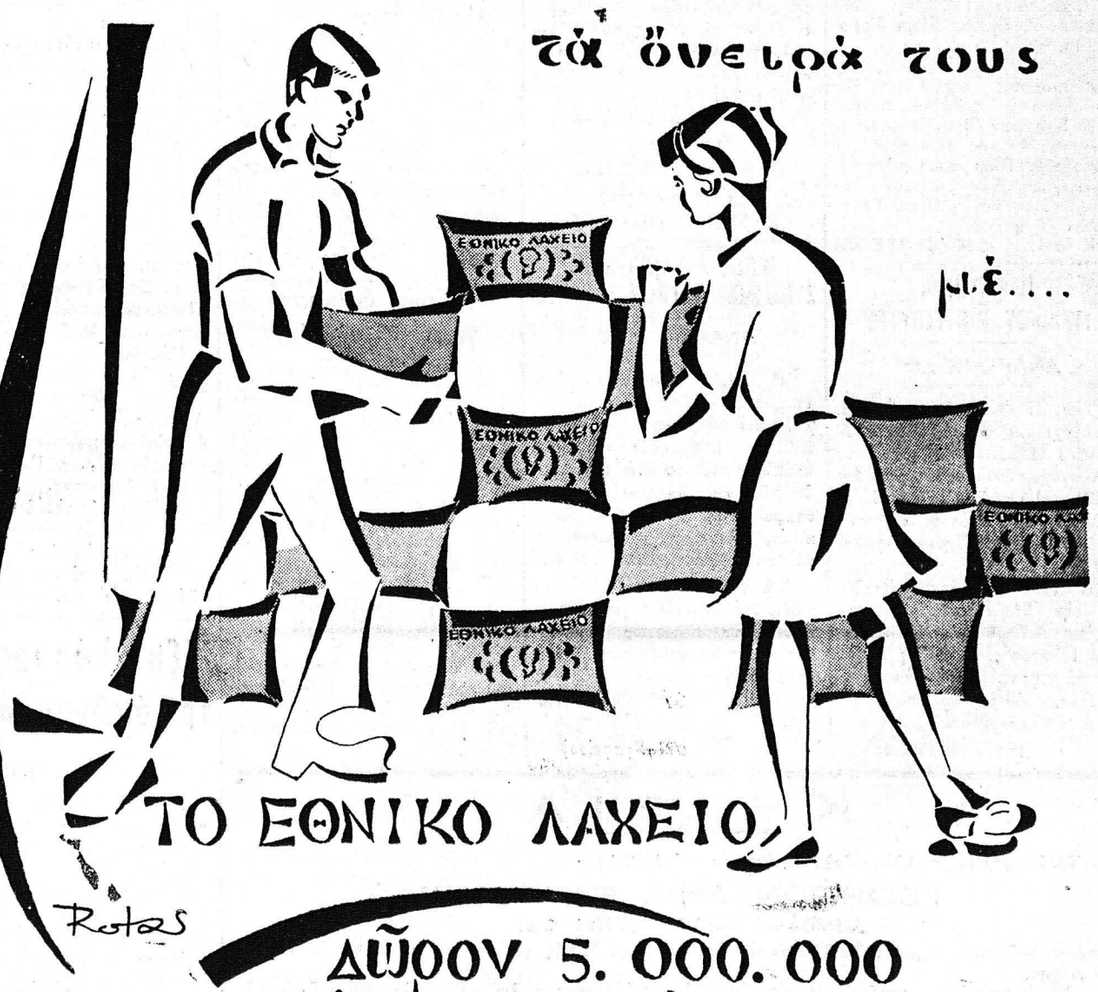

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

ΔΩΡΟΝ 5.000.000
Τελευταῖαι ἡμέραι πωλήσεως λαχείων.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν πολυαγαπημένην μας σύζυγον, μητέρα, θυγατέρα, ἀδελφὴν καὶ θείαν

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΝ ΑΡΓ. ΚΟΤΣΑΝΗ
(ΕΤΩΝ 25)

θανοῦσαν αἰφνιδίως κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης (Συνοικία Ἀγ. Γεωργίου — Λάγγουρα).

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος: Ἀργύριος Κότσανης. Ἡ θυγάτηρ: Σοφία. Οἱ γονεῖς: Κωνσταντῖνος καὶ Γεωργία Χριστοδουλοπούλου, Γεώργιος καὶ Σοφία Κότσανη. Οἱ ἀδελφοί: Φίλιππος, Γεώργιος καὶ Βάγια, Ἀνδρέας, Φώτιος, Ἀθανάσιος, Ἑλένη, Γιαννούλα, Τασούλα, Αἰκατερίνη Χριστοδουλόπουλοι, Ἀναστάσιος καὶ Ἀνδριάνα Κότσανη, Ἄννα καὶ Ἰωάννης Μπακούνης, Μαρία καὶ Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος, Ἀλεξάνδρα Κότσανη. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Κηδειῶν: Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ζωοδόχου Πηγῆς Θέας (Τσαπλανεῖκων) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Θ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Ἢ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Γεωργία. Τὰ τέκνα: Θεόδωρος καὶ Νικολίτσα, Μιχαήλ, Ἀλέξιος Ἀθανασόπουλοι ἢ Παπαθεοδώρου, Βασιλική καὶ Κωνσταντῖνος Αὐγέρος. Οἱ ἀδελφοί: Φωτεινὴ καὶ Ξενοφῶν Μπεκρῆς, Ντίνα χήρα Θ. Κουτρούλη (ἐν Ἀμερικῇ), Δημήτριος καὶ Ἀσήμω Παπαγιαννοπούλου, Ἄγγελος καὶ Μαρία Μάλτη, Χριστόφορος καὶ Ἀγλαΐα Φουντᾶ, Εὐτυχία χήρα Σπ. Γκρίντζου, Μαρία χήρα Γ. Σαμοθρακίτη. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Παρασκευῆς 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ θείου καὶ πάππου

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΚΟΣΜΑΤΟΥ
ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΟΥ—ΣΥΝΟΧΟΥ Ι. Κ. Α.

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη. Τὰ τέκνα: Μαρία καὶ Βασίλειος Γεωργίου, Διονύσιος καὶ Ντίνα Κοσμάτου, Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη Κοσμάτου, Νικόλαος καὶ Ζηνοβία Κοσμάτου. Οἱ ἀδελφοί: Ἀνδρέας Ν. Κοσμᾶτος, Ἀλέκος καὶ Βασιλικὴ Παπαδοπούλου, Χαρίκλεια χήρα Ἀναστ. Μιχαλοπούλου, Μαρία Κοσμάτου, Ἀνδρέας καὶ Μαρία Βουρσιώτη, Ἀθηνᾶ χήρα Δημ. Βουρσιώτη. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Γραφεῖον Κηδειῶν, ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ (πρώην Κρητικοῦ), Κορίνθου 255, τηλ. 36—61

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς Νέας Μανωλάδος 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος. Ἡ θυγάτηρ. Οἱ ἀδελφοί.

Μανωλὰς 5 Ὀκτωβρίου 1963

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν συνήθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἔξω Ἀγυιᾶς ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΒΑΛΣΑΜΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 8.30 π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ